Bruiloftsliederen, om vrolijk het huwelijksfeest te vieren

bron
Bruiloftsliederen, om vrolijk het huwelijksfeest te vieren. Z.p. z.j. (19e eeuw)

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_bru005brui01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

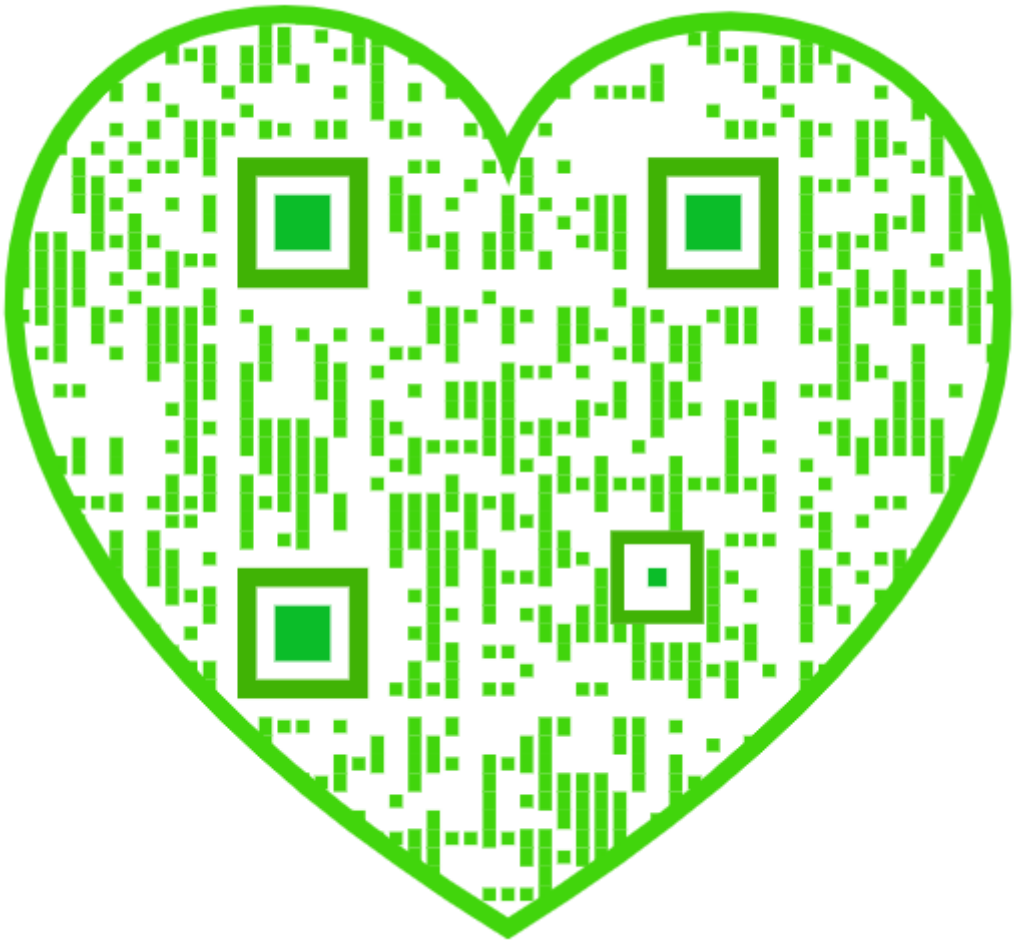

Tafel-zang.

Wijs: *Buikje! buikje! wat zal ik u goed doen!*

Wanneer men vrolijk heeft gesmuld,
(En 't lijf gevuld)
Met keur van lekkere spijzen,
Dan is men daar mêe niet voldaan,
De zang moet op de baan. (*bis*)

Men doet de smuller nooit de vraag,
(Of ook zijn maag)
Te veel drukt op de longen,
Een liedje is d' algemeene stem,
Hoe zit hij in de klem. (*bis*)

Ik ben verkouwen is dan 't woord,
(Dit wordt gehoord,)
Doch zonder medelijden,
En helpt dit niet dan is 't zoo waar
Och mensch ik zing zoo naar, (*bis*)

Maar 'k zeg dat elk die zingen kan,
('t Zij vrouw of man,)
Zich niet moet laten dwingen,
En mêe moet dreunen, raak of mis,
Dit eischt d' erkentenis. (*bis*)

Al zingt gij dan door neus of keel,
('t Is even veel,)
Al knarscht gij valsche toonen,
't Gezelschap hoopen we is galant,
Dus zingt ge altoos charmant. (*bis*)

Zelfs elk die ook stil zijn pijpje rookt,
Doet (wijl hij smookt)
Zijn dankbaarheid u blijken,
Het altaar houdt hij in zijn hand
Waarop hij wierook brandt. (*bis*)

Bruiloftslied.

Wijs: *God save the King*.

Komt vrienden t' zaam vergaard,
Nu onze lier gesnaard,
Aan vreugd geweid;
Komt vieren wij dit feest,
Met een verheugden geest,
Dat vriendschap blijft ons doel,
Uit rein gevoel.

Komt vrienden in het rond,
De taal van hart en mond,
Zij onze leus;
Elk brengt het zijne bij,
Wij offren alles blij,
Deez' dag voor 't jeugdig paar,
Op 't Echt-altaar.

Dat liefde en trouw deez' dag,
Den grondslag leggen mag,
Van Huwlijksmin;

Dat liefde uit waar gevoel,
Steeds altoos blijft hun doel,
Geen twist of huiskrakeel,
Hun valt ten deel.

Wij wenschen binnen 't jaar,
Aan 't pas gehuwde paar,
Der oudren wensch;
Een Zoon op s' Moeders schoot,
Die Vaders vreugd vergroot,
De harten vaster bind,
Door 't lieve kind.

Komt vrienden zingen wij,
Dan vergenoegd en blij,
Op dezen stond;
Elk vierd dit blijde Feest,
Met een verheugden geest,
Elk brengt zijn bloempje maar,
Op 't Echt-altaar.

Bruiloftslied.

Wijs: *Wien Neerlands bloed*.

Wien vriendschaps vuur door d' adren gloeit,
Van valsche smetten vrij,
Wiens hart voor *Bruid* en *Bruigom* gloeid,
Verheft den zang als wij,
Hij steld met ons vereend van zin,
Daar niets de liefde stuit,
Het GOD gevallig feestlied in,
Voor *Bruidegom* en *Bruid!* (*bis*)

De Hemel Vader op zijn troon,
Bezongen en vereerd,
Houdt gunstig ook naar onzen toon,
Het heilig oor gekeerd;
Hij geeft bij 't lied van 't zaligkoor,
In 't Hemelsch Heiligdom;
Ook 't liefde aad'mend lied gehoor,
Voor *Bruid* en *Bruidegom!* (*bis*)

Stort uit dan Vrienden eens van zin,
Den wensch die 't Hart gebied:
Elk zing vol liefde en vriendschaps min,
Welk heil dat elk geniet.

Hij gloeit voor kroost en vrienden niet,
Maar sluit de liefde uit,
Die koel blijft bij gebed en lied
Voor *Bruidegom* en *Bruid!* (*bis*)

Bescherm o GOD bewaard deez' twee,
Zoo dierbaar aan elks hart,
Deel van uw gunst hen rijklijk mêe,
Weer van hnn ramp en smart;
Wij smeeken van uw Vaderhand,
Uit 't hart, dat zich ontsluit,
Uw zegen tot een onderpand,
Voor *Bruidegom* en *Bruid*. (*bis*)

Dringd luid van uit ons feestgedruis,
Die bede uw Hemel in,
Bewaar de *Bruid* en *Bruigom* lang,
En dezen vrienden kring,
Komt vrienden neemt den beker op,
Drinkt met mij tot besluit,
Op 't heuglijk Bruilofts-feest en ook,
Voor *Bruidegom* en *Bruid*. (*bis*)

Bruiloftslied.

Wijs: *Wij leven vrij*, *wij leven blij*.

Nu door den Echt verbonden Liên,
Vereenigd wenschen wij,
Uw Echt doe uw veel vruchten zien,
Die u niet met den tijd ontvlien,
En gij der menschheid aan mogt biên,
Tot heil der maatschappij. (*bis*)

Kweekt zeer veel goeds in uwen stand,
De Telgen. uwer waard,
Versieren eens het Vaderland;
Daar Godsdienstmin hun hart ontbrandt,
Toont ieder waardig Huwlijkspand,
Der braven ad'ren aard. (*bis*)

Gelijk als 't beekje kabb'lend vloeit,
Zoo stroome uw leven heen.
Vorm hier een kroost, wat storm er loeit,
Welks hart, aan zuiv're deugd geboeit,
Voor Vaderland en Koning gloeit,
Tot nut van 't Algemeen. (*bis*)

Ook dit worde u een rijke bron,
Van hooge zaligheid.

O! dat haar niets verbit'ren kon,
Uw kroost der braven achting won,
Zoo wierd door u, als door de zon,
Veel heil en vreugd verspreid. (*bis*)

Bruiloftslied.

Wijs: *Schep vreugde in 't leven*.

Dit zijn de wenschen,
Op dit volvrolijk feest:
Van feestgenooten
Vereend van geest.

Laat klinken nu den roomer wijn,
Het zal voor *Bruid* en *Bruigom* zijn;
En die daarin met ons niet stemt,
Dien jagen wij naar buiten.

Nu eens gesprongen,
Om 't Huwelijkspaar in 't rond,
Hoog op gezongen
Uit hart en mond!

Bruiloftslied.

Wijs: *Wat word het laat de klok slaat agt*.

Komt heffen wij een feestlied aan
Ter eere van dit paar;
Dat nu vereend de levensbaan
Bewandelt met elkaar.
Geluk! zinge elk u toe
Geluk op uwen weg,
Geluk en weer geluk daartoe
Geluk op uwen weg. (*bis*)

Uw voet treê steeds op 't bloemenpad
Langs heldre beek en vliet,
Waar van u 't klaar en stroomend nat
Steeds frissche teugen bied.
In vruchtbaar lomrijk groen
Voere u de levensweg,
En zij de schoonste bloemfestoen
Geslingerd op dien weg. (*bis*)

Is vaak de weg op 't levenspad
Niet altijd goed gebaand,

Het spoor niet effen regt en glad
Ja zelfs wel ongebaand;
Wat vreest het minnend paar,
Het wandelt hand aan hand,
Het schroomt noch stormen noch gevaar
Op reis naar 't Vaderland. (*bis*)

Waar wordt op aard meer heil gesmaakt
Waar elk genot verhoogd,
Als daar waar 't hart van liefde blaakt
En trouw de tranen droogt;
Komt blij de reis aanvaard,
De reis op 's levens zee,
Het scheepje daar ge in overvaart
Brenge u ter goeder ree. (*bis*)

Ons lied klinke op verhoogden toon,
Geluk op reis, geluk,
Dat duurzaam heil uw liefde loon
En nooit u de onspoed druk';
Komt vrienden nu vereend,
Uw zangen blij gepaard,
Het lied klink hoog en welgemeend,
De stof is 't dubbel waard. (*bis*)

Bruiloftslied.

wijs: Wien Neersands bloed.

Verhef uw toonen, Vriendenrij!
Voor reine Huwlijksmin!
Haar, Bruid en Bruigom! loven wij,
Vereend van ziel en zin.
Wij deelen in de dankbre vreugd,
Die U de ziel doorgloeit,
Daar Uw geluk ons 't hart verheugt,
Den mond tot zang ontboeit.

De ligtzin schandvlekk' d' Echtenstand,
Als bron van aardsch verdriet,
En noem' een boei den Huwlijksband;
Hij liegt - hij kent hem niet!
De dartelheid beschimp den trouw,
Als 't graf der vrijheidsmin:
De welvereende man en vrouw,
Vindt daar een' hemel in.

De Huwlijksroos, die geuren spreidt,
Heeft doornen van verdriet:
Maar wáár vindt aardsche zaligheid
Ook d' aardsche kwelling niet?
Welzalig 't paar, dat lieft en leeft,
Veréénd in doel en lot!
Dáár wordt het heil dat d' Echtstand gee
Verdubbelt in 't genot!

Verloofden! treed het Huwlijkspad,
Met GOD voor d' oogen in!
Deel lang in 's levens hoogsten schat,
In 't zoet der Huwlijksmin!
Smaak, door elkander, blij te moe
Het wenschlijkst, zalig lot!
Steeds vloei' uw milde welvaart toe,
Verheugd in liefde en GOD!

Bruiloftslied.

wijs: Wien Neersands bloed.

Strooit roozen op dit feestgetij,
Vlecht bloemeu rijk in glans,
Versiert den vrienden beker blij,
Met palm en mirtenkrans,
't Is hoogtijd die het hart verheugd,
Stort keur van wenschen uit,
En offert gulle hartenvreugd,
Aan *Bruidegom* en *Bruid*. (*bis*)

Steeds bloeijen op uw Huwelijkspaân,
De reinste liefde en trouw,
En nimmer treft ge een doren aan,
Op 't pad van man en vrouw;
Neen wat men denke of wensche of noem,
Wat *Amor* immer biedt,
De schoonste en edelste Huwlijksbloem,
Ontzegge u *Hijmen* niet. (*bis*)

De welvaart stroom voor beider schrêen,
   En schenke u 't reinst genot,
In wensch en wil en harten een,
   Wacht u het vrolijkst lot;
Ja waar gij ooit uw schreden zet,
   Bloeij' mild het geurigst kruid,
Dat welig kiem bij elken tred,
   En voor uw' voet ontspruit. (*bis*)

Leef lang geliefd en waardig paar,
   Gods gunst dale op u neêr,
Schalt luid en klink de vreugdesnaar,
   Voor beider heil en eer;
Nog eens den beker blij omhoog,
   De blijdschap klinke alom,
En strale uit aller ziel en oog,
   Voor *Bruid* en *Bruidegom*. (*bis*)

Bruiloftslied.

Wijs: *De langen dag is weer voorbij*.

Wie ooit zat als een wassen pop,
Op Amors vrolijk feest;
Die is gewis. van teen tot top,
Zoo koud als ijs geweest:
Maar wij zijn niet van hout of steen,
Bij wijn en dans en vrolijkheên,
Behaagt het ons het meest.

Komt! schenk den Nectar in het rond,
En schuim hij in ons glas,
Nooit beter dan in dezen stond,
Komt NOACHS rank te pas;
Want waar men ooit ten feest ons noô,
Op 't vrolijk feest van Cupido,
Daar voegt geen beeld van was.

Strooit rozen dan op 't feestgetij,
Vlecht bloemen rijk in glans,
Versiert den vriendenbeker blij,
Met palm en mirtenkrans;
Want(*) vond op 't aardsche pad,
Voor 't zwoegend hart een schoone schat,
En kust met vreugd zijn *Bruid*.

(*) *Hier behoordt de naam van den Bruidegom ingevuld te worden.*

Zoo hebb' dan eer die *minnegod*,
Van schalksche streken vol;
Schoon hij met meisjes-hartjes spot,
Al brengt hij 't hoofd op hol,
Wij spotten gaarn toch met hem meê,
En zijn toch met ons hoofd te vreê,
Al draait het als een tol.

Zoo juichen wij bij Liefd' en Wijn,
En juichen ongestoord:
Ons vrolijk bij elkander zijn,
Dit, Vrienden! zij het woord.
Daarop den roemer hoog getild:
Aan ons wordt niet de Wijn verspilt;
Wij drinken waar 't behoort,

En wáár dat ooit ons passen zou,
Hier voegt het ons vooral;
Dat hier op 't feest van liefde en trouw,
De beker bruische en schall';
Wij juichen blij en klinken meé,
En wenschen dat de zoetste vreê,
Dit paar ten deele valt.

Kom *Bruigom!* kus uw *Bruid* daarop,
Wij doen 't hier op onz' beurt:
En drinken van het druivensop,
Terwijl de schoone kleurt;
Komt, Vrienden! heft omhoog uw glas!
Zorgt dat men u geen beeld van was,
Noch houten poppen keurt.

Bruiloftslied.

Wijs: *Wat is ons al vreugd gegeven*.

OF: *Onderwater moet Marcheren*.

't Huw'lijksfeest eischt blijde zangen;
Komt dan, Feestrij aangevangen;
Galm op 't hoogst uw blijdschap uit,
Eer den *Bruigom* en de *Bruid*.

Wensch hun allen heil en zegen,
Die op aarde ooit wordt verkregen;
Toon wat gij voor hen gevoelt,
Hoe gij hun geluk bedoelt.

Laat ons hier regt vrolijk zingen,
t' Zaam genoode Feestelingen!
Droef geklag noch zorg noch smart,
Knagen hier niet aan ons hart.

Pas gehuwden! hoort ons t' zamen,
Die op uwe Bruiloft kwamen,
Hart'lijk juichen om de vreugd,
Die u beide op 't hoogst verheugt.

Wij, wij zullen altijd deelen
In uw heil, het zal ons strelen,
alsof 't eigen voorspoed waar',
Dit betuigt deez' vriendenschaar.

Bruiloftslied.

DE BRUIDEGOM.

Wijs: *Geld is de ziel van alle zaken*.

Welkom, ô vrienden al te zamen,
Welkom, aan dezen Bruilofts disch;
Vreugde doe ons de borst ontgloeijen,
Daar deze dag zoo heuglijk is.

DE GASTEN.

Ja, de vreugd doordringt ons de adren,
Bij dit vrolijk Huwelijksfeest,
Daar wij te zaam den gullen tafel nadren,
Juicht elk onzer met blijden geest.

EEN,

Maar is het Huwlijk zoo aanloklijk,
Is de vrijheid niet meer waard?
Zeker in banden om te zugten,
Is het verdrietigst op deze aard:

ALLEN.

Neen het zijn fluweelen banden,
't Lieve Huwlijksjuk is zoet,
Aan den boezem eener tedre gade,
Smaakt men gewis het hoogste goed.

EEN.

Wijs: *Zonder liefde*, *zonder wijn*.

Wat toch is het vrij te zijn,
Als m' alleen moet zwerven,
Is 't het teder hart geen pijn.
Als 't de min moet derven?

Maar vereend van ziel en zin,
Smaakt men waar genoegen,
Zalig is 't, wanneer de min,
Twee kan zamen voegen.

Wijs: *Wat is ons al vreugd gegeven*.

Ja, gewis het Huwelijks-leven
Is met zaligheên doorweven;
De Echt verstompt het scherpst verdriet,
En de rampen klemmen niet.

EEN DER GETROUWDEN.

Kijk, het is nu vijftien jaren,
Dat ik met mijn man mogt paren,
En het is nog even groen;
Man lief! kom, geef mij een zoen.

DE MAN.

Wel ziedaar - die drooge snaken,
Die het eerlijk Huwlijk wraken,
Kennen 't waar genoegen niet,
't Geen ons Huwlijksliefde biedt.

ALLEN.

Wijs: *Malbrock*, *enz*

Ja, ja, wij moeten 't gelooven;
Elk roept het *Huwelijk* boven!
Ja, ja, wij moeten 't gelooven,
Komt schenkt de beker in,
En roept met blijden zin,
Ter eer der Huwelijksmin.

EEN.

Wijs: *Vrolijke Fransje: enz*

Wanneer de deugd de trouwknoop legt,
't Jonge paar vereend blijft streven,
Naar een genoeglijk werkzaam leven,
En dus de deugd aan d' ijver hecht;
Wanneer het kroost dan om ons dartelt,
't Wichtje aan 's moeders boezem sparteld,
O dan kan, o dan kan,
't Oog van vreugde weenen - 't Oog van, enz.

ALLEN.

O ja, gewis, het Echtverbond,
Schept ons een Hemel hier op aarde,
Geeft aan het hart een hooger waarde,
Elk roept dus met hart en mond:
Liefde, liefde, bron van zegen,
Strooi uw roozen allerwegen,
Dat elk hart, dat elk hart,
Voor uw altaar kniele. - Voor uw altaar enz.

EEN.

Wijs: *Al is ons Prinsje*: *enz*

Komt vrienden, wenscht, met blij geluid, o ja!
Uw heil aan *Bruidegom* en *Bruid* o ja!
Men plengt daarbij den eeren wijn,
Dan zal de wensch meer klemmend zijn,
Drinkt uit, drinkt uit, drinkt uit.

Wensch.

Wijs: *Zang en dans, zang en dans. enz:*

ALLEN.
Heil en vreugd! - heil en vreugd
Zij uw deel, o Echtelingen!
Heil en vreugd! - heil en vreugd,
Zij het loon van uwe deugd.

TWEE STEMMEN.
Nimmer treffe u ramp of druk,
Nimmer doe uw kommer zwoegen:
Maar een ongestoord geluk,
Vergezelle uw Huwlijks-juk!

EEN.
Welk een goed - welk een zoet,
Zal uw deugdzaam harte smaken!
Neen, 't verdriet - kent men niet,
Waar de liefde 't hart gebiedt.

EEN.
't Vergenoegen lagche u tegen,
Waar gij uw voeten drukt,
Daar gij 's Hemels dierbre zegen,
Van uwe liefde plukt:
De overvloed - moog met goed,
U in ruime maat bedeelen.

ALLEN.
Haast moogt gij - zij aan zij,
Een lief, aardig wichtje streelen;
Leeft in rust - leeft in vreê!
Lang leef 't paar! hoezee! hoezee!

Bruiloftslied.

Wijs: *De schoonste Meisjes van de Stad*.

Voor de plegtighed.

GODS zegen rust op d' Echtenstand,
Hij is door Hem gelegd, die band,
In 't schuld'loos, zalig *Eden*;
En wordt het Huwlijk hem gewijd
Vereert Hem beider hart altijd,
Dan leidt Hij beider schreden.

Komt dienaar GODS! het jeugdig paar
Vraagt U, om aan 't gewijd Altaar,
Hun' handen zaam' te sluiten;
Opdat zij, bij deez' plegtigheid
In aller tegenwoordigheid,
Het plegtig *jawoord* uiten.

Na de plegtigheid.

De heil'ge band is dan gelegd,
Geluk, gehuwden! met uw Echt,
Hij zij een' bron van zegen;
Hoe ook uw lot moog zijn bepaald,
De gloed, die van uw Echt-kroon straalt,
Verlichte zacht uw' wegen.

Allen staande.

Zend GOD van liefde, Uw zegen neêr!
Dat hun Uw woord hun pligten leer',
Lang leide Uw hand hen zamen,
Uw goedheid eff'ne zacht hun pad,
Op 't geen voor hen Uw dienaar bad,
Zegt aller hart nu: *Amen!*

Afscheid, bruiloftslied.

Wijs: *Goeden Nacht! goeden Nacht!*

Ten besluit, ten besluit,
Waarde *Bruidegom* en *Bruid*!
Blijven wij ons aanbevelen,
Om steeds in den roem te deelen
Uwer vriendschap; bij deze eer
Hebben wij geen wenschen meer.

Ten besluit, ten besluit,
Vrienden drinkt uw glaasjes uit,
Nog eens voor het laatst gedronken.
En vriendschapp'lijk t' zaam geklonken
Dat de vriendschap groei en bloei,
En ons aan elkandren boei.

Ten besluit, ten besluit,
Waarde *Bruidegom* en *Brnid*!
Roept elk onzer, daar wij scheiden,
En ge elkand'ren zult geleiden
Naar het Bruidsbed, dat u wacht.
Goeden nacht! goeden nacht!

Huwelijks *Formulier*.

Aanspraak.

Heer! *Bruigom*! zijt gij nu bereid
Om niet alleen voor korten tijd,
Maar voor geheel uw leven,
Uw *Bruid* de hand te geven. Antw: Ja.

Wel *Bruidje* is ook uw antwoord ja,
Zoo volgt ge uwen *Bruigom* na,
Ik wacht al met verlangen,
't Zelfde antwoord te ontvangen. Antw: Ja

De *Bruigom* geeft dan 't *Bruidje* één kus,
De *Bruid* weer drie daartegen,
Kom *Bruidje* lief doe het met lust,
En wordt maar niet verlegen.

Zie zoo dat hebt gij welgedaan,
En ons bewijs van uwe min gegeven,
Wij zullen nu dan overgaan,
Om 't Formulier te lezen.

Formulier.

't Gaat vast dat lui die zamen trouwen,
Aan veel gekheid onderworpen zijn;
Dat velen zelfs hun ooren krauwen,
Ja ook reeds achter 't bed gordijn,
Dat wel in 't eerst door d' Echtgenooten,
Met gretigheid wordt toegehaald,
Doch dikwijls weder wordt ontsloten,
Met wezens daar geen vreugd uitstraalt.
Dewijl om alles rond te zeggen,
Den *Bruigom* zonder veel gedruis,
Zijn ADAM's proefstuk af moet Ieggen.
In moeder EVA's gildenhuis,
De overlieden zijn daar keurig,
Men kan daar met geen jok volstaan,
't Dient daar alles netjes geurig,
En met een zeker iets gedaan,
Dat ieder juist niet mee kan deelen,
Doch 't geen den *Bruigom* hebben moet,
Wil hij wat lang voor *Bruigom* spelen,
Dat is een noodig Poppengoed.
Men kan van menig ding gewagen,
Dat jong getrouwde lui aan 't lijf,
Geduriglijk zoo sel kan plagen,
Als JOB geplaagd wierd van zijn wijf;
Doch ding voor ding hier uit te pluizen,

Omtrent hetgeen op 't Huwelijk zit,
Zou elk van ons hier doen verhuizen,
En roepen o! wat lot is dit!
Vermits het den getrouwde luiden,
Dan nimmer aan geen kruis ontbreekt,
Zal ik dit paar tot troost beduiden,
Wat smart in 't eenzaam leven steekt,
O! wat is een jongman toch rampzalig,
Zoo lang hij gaat alleen naar bed,
Al is hij nog zoo raar, zoo malig,
Ja 'k weet niet hoe, nooit heeft hij pret,
Dat eind waartoe hij is geschapen,
Speelt meest bij nacht hem in het hoofd,
Hij krapt, hij schurkt, hij ligt te gapen,
En woelt tot hij is afgesloofd.
Al ligt hij als een Turk te vloeken,
Hij moet zijn troost dit is gewis,
In hoofd of lende kussen zoeken,
Men denkt eens welk een smart dit is;
En droomt hij dan eens van zijn KEETJE,
(Of zoo zij heet) hij blijft in nood,
De quibus krijgt geen enkel sneedje,
Al is zijn honger nog zoo groot;
Hoe sterk hij in zijn droom mag stoeijen,
't Gaat hem hoe meer men 't overweeg,
Als FARAO, met de vette koeijen,

Waar van hij melk nog boter kreeg.
Maar hoe is 't met een maagd geschapen,
Die mêe door 't lot verwezen is,
Om in haar jeugd alleen te slapen,
Verdient zij minder deerenis?
Neen zeker niet als nare droomen,
In lange nachten haren geest,
Op 't Ledikant besteken komen,
Wie klaagt zij als zij is bevreesd,
Maar dit is nog 't slimst van allen,
Zij wordt bij nacht eens door den dorst,
Wanneer ze alleen is, overvallen,
Alwaar zij 't kind ook van een' Vorst,
Zij kan zich zelv' onmogelijk redden,
Ten zij, zij met een pijpkan slaapt,
En wie gebruikt die juist in 't bedde,
Dat was de kinderen nageaapt,
En ach! wanneer er dan eens brand is,
Kan zij niet zeggen, kijk eens uit,
Want daar er niemand bij de hand is,
Kan zij niet denken om de spuit;
Dit is er op alleen te leggen,
Nooit is 't vermaak voor man of vrouw,
En ik zou zaken kunnen zeggen,
Waardoor het haatlijk worden zou.
Doch 't is genoeg, maar bij mijn zolen,

Natuur heeft wonder welgedaan,
Dat zij de menschen heeft bevolen,
Om jong gepaard naar bed te gaan.
Vermits gij twee verliefde zielen,
Die heden voor mijn preekstoel staan,
Nu 't eenzaam slapen gaat ontvlieden,
Dat al te naar is in de daad;
Zoo moet gij met bedaardheid hooren,
En met een stemmig aangezigt,
Hoe gij die 't Huwelijk hebt verkoren,
Uw diendt te kwijten van uw pligt;
Vooreerst zult gij o! *Bruigom* weten,
Zoodra gij zijt te bed gegaan,
En 't Bruilofts volkje hebt vergeten,
Terstond de kaars dient uitgedaan;
Want zeker door het kaarsgeflonker,
Wierd meenig jeugdig hart bespied,
Een *Bruigom* kwijt zich 't best in donker,
Vertrouw een partij kwanten niet;
O! 't Bruilofts volkje is zoo fratsig,
Zij kruipen somtijds achter 't bed,
En contrafijten uw gramattien,
Dat 's anderendaags een groote pret,
Voorts zult gij u zoo dapper kwijten,
Als Mars zich ooit bij Venus kweet,
Zoo zal de *Bruid* u nooit verwijten,

Dat gij niet altijd waard gereed,
Want dit geeft stof tot huiskrakeelen,
Gelijk ik dadelijk heb gezeid,
Want die voor *Bruigom* goed wil spelen,
Vertoont zijn *Bruid* met.... mannelijkheid,
Zoo niet dan heeft zij regt tot klagen,
Want ziet gij weet waarom zij trouwt,
Niet om een zoete koek te vragen,
Of om een koude schapenbout;
Zij wacht een meester op haar winkel,
En krijgt zij dan een armen knecht,
Zij merkt hem aan slechts als een kinkel,
En heeft zij niet een weinig regt?
Voorts zult gij nimmer knorren, kijven,
Of tieren.... ja in 't kort gezeid,
Gij zult van haar Viooltje blijven,
Behalven in pure vrolijkheid,
Daartegen zult gij *Bruidje* weten,
Hoe gij u tegen dezen kwant,
Met wien gij slapen wilt en eten,
Zult houden op een zachten trant;
Zeg niet als hem het hoofd eens nors is,
Bent gij het hoofd ik ben de kap,
En maak zoo hij al eens wat raar is.
Hem 't hoofd niet gek, door zot geklap;
Gij zijt een maaksel van zijn ribben,

Tenminsten zoo uw wordt geleerd,
Dierhalve zult gij nimmer kribben,
Al staat hem 't hoofd al eens verkeerdt;
Om alles in een woord te zeggen,
Hem past de broek denk daar steeds aan,
't Past U voor hem U neer te leggen,
Gelijk de Hen doet voor den Haan;
Bedenk van s' avonds tot den morgen,
Moet d' arme man voor huis en al,
Wat leeft en niet leeft angstig zorgen,
Ja zelfs tot voor uw muizenval.
Vermits men u nu heeft doen hooren,
Den Huwlijkstrant excetera,
Zoo is de vraag of gij als te voren,
Noch trouwen wilt zoo antw:... ja.
Kom valt dan neder op uw billen,
En zoen malkander dat het klapt,
Terwijl wij wel eens drinken willen,
Omdat men hier goed huisbier tapt;
Ja, ik neem u die hier zijn vergaderd,
Dan tot getuigen dat deez' lui,
Hier om te trouwen zijn genaderd,
Gedreven door een groene bui;
En dat gij 't is voorwaar geen gekken,
Hun neer ziet vallen met gemak,
Ja, als twee duiven trekkebekken,
Op Bloeimaand in den Almanak;

Weshalven wij de *Bruigom* vragen,
Of hij zichzelven voelt bekwaam,
Om tot de Bruiloft toe te dragen,
Hetgeen de *Bruid* is aangenaaam;
Wij moeten hier zijn woord gelooven,
Men vergdt geen attestatie dra,
Heer *Bruigom* ziet dan eens naar boven,
Zie mij eens aan, was uw antwoord.... ja
Gij dan om niet lang tijd te spillen,
Mejuffrouw *Bruid* voelt ge U bereid,
Om als uw *Bruidegom* zal willen,
Hem te ondergaan met vrouwlijkheid.
Ontdekt hierop vrij uit uw meening,
Dat niets u thans met blooheid sla,
Hebt gij nog smaak in d' Echtvereening,
Vol zoete gekheid? antw:... ja.

Wensch.

Dat moeder Venus uw dan zegen,
Dat Bachus nooit uw huis verlaat,
Dat niets dan voorspoed uw bejegen,
Roemt tot den dood toe d' Echtenstaat;
Lang moog gij met elkander leven,
Twee wiegen zijn uw noodig goed,
En twee kakstoelen daar beneven,
Waarvan ge uw eerlang dienen moet,
Dat is mijn wensch dan vrienden zamen,
Maak van elkander goed gebruik,
Ik zeg, hierop met blijdschap Amen:
Waar mèe ik dan dit Huwlijk sluit.